

לקושים יקרים

אמרות מהורות . שבעתים מזוקקות . מפנינים יקות .
 דברים אחדים מאמרי נועם . של אדומ"ר הרב הקדוש
 והמהור המפורסם בכל קצוי ארץ ואיים רחוקים . בוצינא
 עילאה רבא ויקרא . אור העולם מופת הדור והדרו :
 ראש גולת אריאל . חומר מגזע אבני שיש מהור . בקש"ת
 מרנא אברהם יעקב וצוקלה"ה בן רבינו המחבר
 אשר האיר לישראל בקדושתו בק"ק סאדיגארי מיום אשר
 נקרא מרן אביו הקדוש זי"ע לשמים שנת תר"י לפ"ק עדי
 שנת תרמ"ג לפ"ק היא השנה אשר נלקח ארה"ק לשמים :

דבר יש בו חיות הסי"ת המקיים .
 ולהאמין כי וחתה מחיה את כולם וכל
 פעל ה' למענהו ולעבוד להסי"ת בכל
 הדברים וזה שפירש"י לא היה לך
 וכו' חלא מהחודש הזה לכם מלוא
 ראשונה . כי באמת האבות היו עובדים
 להסי"ת גם קודם מתן תורה בכל
 דברי עו"ז צבחי' בכל דרך דעבו .
 היינו שכיו מקושרים בכל מדותיהם
 להסי"ת . כי יש ז' מדות דכתיב שם
 הגדולה והגבורה ושאר מדות והם היו
 עובדים את הסי"ת בכל המדות ואחר
 כך כשתן הסי"ת את הרה כתיב
 (שמות יט) כה תאמר לבית יעקב ותגד
 לבני ישראל אמירה רכה לנשים . היינו
 כי יש אדם שטובד להסי"ת בתורה
 ותכלס

בראשית ברא אלהים את
השמים ואת הארץ
 פירש"י אמר ר"י לא היה לך להסתחיל
 סתורה חלה מהחודש הזה לכם כו' .
 משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם
 נחלת גוים . הני חומר כתוב בראשית
 ברא וגו' וכתוב (תהלים קי"א) ראשית
 חכמה יראת ה' . ויתחל בתחלה עלה
 במחשבה לברוא במדת הדין ראה שאין
 העולם מתקיים והקדים מדת הרחמים
 ושחפה למדת הדין וסיינו דכתיב
 (בראשית ב) ביום עשות ה' אלקים וגו'
 כי יש אור ישר ואור חוזר . אור ישר
 הוא חיות הסי"ת המחיה כל העולמות
 צבחי' וחתה מחיה את כולם . ואור
 חוזר הוא ש"לך האדם לראות שבכל

לסבור שאין שייכות לישראל בדברי עוה"ז כלל ואין שייך לישראל אהבה ויראה כלל. ע"כ פתח בבראשית וגו' משום כח מעשיו וגו' נחלת גוים. כי לריך כל אחד מישראל לעבוד את השי"ת בכל עיני עוה"ז באהבה ויראה ושאר מדות. וזה שפירש"י מה טעם פתח בבראשית. כי היתה בתקונים בראשית צא תשרי אותיותיו תשר"ק היינו אור חוזר כי העיקר לעבוד את השי"ת בצהי' אור חוזר היינו בכל דברי העוה"ז. כי כל האהערותא דלתתא שהיה בשעה בריאת העולם שישראל יעבדו להשי"ת וזה אור חוזר. ע"כ פתח בבראשית כי לריך לעבוד להשם יתברך באור חוזר :

ועוד יש לפרש מה טעם פתח בבראשית
היינו צא תשרי לא היה לריך להתחיל אלא מהחודש הזה, היינו מפני מה מחילין הסורה מחשתי ולא מיכן
ס ל י ק

ותפלה ומע"ט ואחר כך הוא אוכל כבהמה ועושה עוד דברים כבהמה ועי"ז נופל מענו החיות. וכשעוסק אח"כ בתורה ותפלה אי אפשר לו לקשר בהקב"ה. וזה שפירש"י לא היה לריך להתחיל הסורה וכו' כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים. כי האדם לריך לראות בכל הדברים גשמיים חיות השי"ת שיש בו ולעבוד בכל הדברים את השי"ת. ולראות גם באלויות חיות השי"ת המוכתר בו. כדכתיב (קהלת ב) החכם עיניו בראשו היינו שרואה בכל דבר מאין נקח שורשו מלמעלה. וזה כח מעשיו הג"ד לעמו כי העיקר הוא לראות בכל דבר חיות השי"ת שיש בו ולעבוד גם בכל דברי עוה"ז להשי"ת :

וזה שפירש"י שלא יאמרו לסטים אחס שכבשתם ארץ ז' עממין כי כשהיו שצירות הכלים נקחו מזה או"ה אהבה זרה ויראה זרה ושאר מדות. ויכולים

פרשת לך לך

אביך אל הארץ אשר אראך. כבוד (בראשית עו) והלמין בה' ותשביה לו לדיקא
חני

ויאמר ה' אל אברם לך לך
מארצך ומביתך ומבית

אני אומר כי אמונה הוא למעלה מהשגה כי מה שאדם משיג בשכלו זהו רואה בעיניו. ואמונה הוא דבר שא"ל לאדם להשיג בהשכל יכול על ידי אמונה לדבק בהדבר. זה והאמין בה' ויחשביה לו דקה. כדאיתא לדיקים העפ"י שיש להם לחלות במעשיהם הטובים חנים ויבקשים אלה מתנות חנים. כי הדיק אף על פי שעובד בכל הדברים להשי"ת אף עפ"כ רואה שעדיין לא התחיל כלל לעבוד את השי"ת ואינו יבקש אלא מתנת חנים זה ויחשביה לו דקה. וכי' ה"ב"כ חשבה לו לדקה היינו מחמת שהיה מאמין שלא התחיל עדיין לעבוד את השם יתברך השפיע לו השי"ת ג"כ מלמעלה ממקום מתנת חנים :

ג יכולים לברש שלאברהם חשבה לו לדקה כי כל מה שהיה מקבל מהשי"ת נחשב בעיניו מתנת חנים שאינו מגיע לו כלל מחמת שלא התחיל עדיין לעבוד את השי"ת. וזהו פי' (תהלים קטו) אהה"ך לפני ה' כדכתיב (שם קיד) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם. כי ארץ נקרא אמונה כדכתיב והארץ לעולם עומדת. ואיחה בא חזקוק והעמידן על אחת ולדיק באמונתו יחיה ואמונה הוא השער כדכתיב (שם קיח) אם השער לה וגו' כי לדיק האדם להאמין

שלא התחיל עדיין לעבוד את השי"ת כי כשאדם עובד בתו"ת וכל לאיחה גאות, נקרא נפילה ח"ו. וכשאדם רואה בכל עבודתו להשי"ת גודל שפלותו ושעדיין לא עשה כלל ומתחיל בכל פעם לעבוד מחדש להשי"ת זה נקרא הולך חס ויאתר וגו' אברהם כי אברהם היה ראש המאמינים. וכשבא להשגה אמר לו השי"ת לך לך יתברך ונבית אבין היינו שיאמין שעדיין לא עשה כלל. כי האוה יקרא מוחין כדכתיב את אברהם ואת יתחק ואת יעקב. אל הארץ אשר ארצך היינו שאמונה שיאמין שעדיין לא עשה כלל. זה לדיקים ולאנשים פשוטים אני אומר לך לך וגו'. ארצך פירש"י להתייחד ולעבודתך היינו שרריך להשלים הגאות ועובות עו"ז. כי שלשה צייתים יש באדם חלק הקב"ה וחלק אב ואם ואלל הקב"ה נאמר לא יגורך רע. אבל בחלק אב ואם יש מעורבות עוב ורע כי הכל מעורב מטוב ורע. גם יש לו בחירה גם יש לו חומר. זהו לך לך וגו' מבית אבין להשלים החומריות אל הארץ וגו' היינו עו"ז יכול לבוא להארץ לבחית יראה :

באופן אחר ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אבין אל הארץ אשר ארצך ואעבך לגוי גדול

גדול ואזכרך ואגדלה שמך והיה זרכס .
 פי' רש"י ואעשך זה שאומרים אלקי
 אזכרם . ואזכרך זה שאומרים אלקי
 יחק . ואגדלה שמך זה שאומרים אלקי
 יעקב . יכול יהיו חותמין בזולין ת"ל
 והיה זרכה זך חותמין ולא זכס . אומר
 אני ג' קוין ימין שמאל אמלעי . חסד דין
 רחמים . וזה נקראו הכחות אזכרם יחק
 יעקב . וכל התנהגות העולם הוא ע"י ג'
 קוין . וגם זכאדם זפרט ג"כ יש אלו
 סג' מדות חסד דין רחמים . ולריך האדם
 להיות סוד מרע ועשה טוב היינו כשהאדם
 משליך הרע מכל זכרים . אזי יכול להיות
 עשה טוב היינו לעבוד ה' בכל המדות .
 ועיקר הוא סג' מדות מנדות חסד ממשיך
 אהבה ולריך להשליך כל אהבה עוה"ז חוץ
 ממאות ל"ה זכורה . רק להיות קדוש
 זמותר לך ולזכק זשהי"ת לידע שהוא
 מלא כל הארץ כבודו ואז יוכל לעבוד
 את השי"ת זאהבה . וכן זמדת יראה
 לריך שלא יהיה אכזר ולא יהיה זכס .
 ולריך לקיים איזה גבור הכובש את ילדו
 שיגבור על הרע ולירא מהשי"ת וכן
 זמדת ת"ת להיות תמיד שפל אלל עלמו
 ולהשגיח זגדלות השי"ת . וידע כי לך
 ה' הגדולה והגבורה וההפארת . וזאלי
 סג' מדות נכלל שאר מדות . וכאשר
 האדם סר מרע ורואה בכל הזכרים רק

חיות השי"ת זככתיו (נחמיה ט) ואתם
 מחים את כלם זככתיו (קהלת ז)
 הזכס עיניו זראשו והכסיל זחושך כולך .
 שהזכס רואה בכל הזכרים של עוה"ז שהכל
 מהשי"ת ועובד את השי"ת בכל הזכרים .
 וזה לך לך מאריך היא מדת הת"ת
 שיביה תמיד שפל זעיניו כמו ארץ .
 וממולדתך ומזית אביך הם מדת חו"ג
 כמו שאמרו חו"ל האב מזריע הלוזין
 והאם האודם וזה מאריך . וממולדתך
 ומזית אביך שיעבוד להשי"ת זג' מדות
 חסד דין ורחמים . אל הארץ אשר אראך
 עי"ז לזא לענוה עקב ענוה יראה
 ה' לזחינת קבלת עומ"ש כי אז אפשר
 לעבוד את השי"ת רק כשמקבל זתחלה
 עומ"ש . וכשמקבל עליו עומ"ש וירא
 מה' ועובד אותו בכל המדות אז זא
 אל הארץ אשר אראך . הינו ארץ
 עליונה יראה עילאה . וזה שפירש"י
 ואעשה אותך וגו' זה שאומרים אלקי
 אזכרם . כי כשהאדם ממאס כל תאוות
 עוה"ז ומזכק עלמו זאהבת השי"ת
 ממשיך עליו אלקי אזכרם זחי' חסד .
 ואזכרך זה שאומרים אלקי יחק כשמשליך
 היראות רעות וירא רק מהשי"ת ממשיך
 על עלמו אלקי יחק . ואגדלה שמך
 זה שאומרים אלקי יעקב להיות שפל
 אלל עלמו ולראות רק תפארת וגדולת
 השי"ת

לדיק ה' מה שהיה צחי' מקבל ואחר כך משפיע צחי' הוי"ה שם הרחמים. וזה יכול יהיו חותמין צבולס ת"ל ויהיה צרכה בך חותמין ולא צהס. כי להיות משפיע העיקר הוא אמונה שהשי"ת מלוא כל הארץ כבודו ועמיד ליתן דין וחשבון וצלאו הכי א"א לעבוד את השי"ת. וכן לעשות צחי' משפיע לריך ג"כ אמונה כי משפיע הוא חסד צחי' מים ומים טבעס לירד למקום נמוך, ויכול לירד ח"ו למקומות השפלים מאוד על כן לריך לזה מדה אמונה. ועל ידי זה שמאמין שכל הוא נמשך מלמעלה על ידי זה מקשר הכל למעלה ויכול לעשות משפיע לדיק ה': בלויק

השי"ת ממשיך על עצמו אלקי יערב. יבול יהיו חותמין צבולס וכו' בך חותמין כי העיקר הוא מדה אהבה למלאס כל תאוות עוה"ז. ולסתאוות תמיד לאהבה השי"ת. אך קודם שצא לטהבה לריך לירא, מהשי"ת ולידע שמלוא כל הארץ כבודו ועל ידי זה צא לאהבה השי"ת. וזה יכול יהיו חותמין וכו' בך חותמין כי כחוב (בראשית עו) והאמין צה' ויחשיבה לו לרקס וכחיב (תהלים פד) שמש ומגן ה' אלקיס כמו שאי אפשר להסתכל בהשמש צלא נרחקה כך א"א לקבל חסדי השי"ת רק ע"י שם אלקיס צחי' זימאס, ואברהם אהר שטבד את השי"ת בכל המדות ויהי לי השגה גדולה. אעפ"כ היס מאמין צה' למעלה מהשגה. ויחשיבה לו לרקס.

פרשת וירא

אומר האדם לריך להיות סור מרע אומר אני לסור מכל המדות רעות ומכל רע. אך מקודם לריך להיות שכון ארץ וראש אמונה כדחיתא צא חבוקק והעמידן על אחת. היינו להאמין פי מלוא כל הארץ כבודו ומנכותו

וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל בזום היום וירא והגה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם. כחיב (תהלים לז) צטח צה' ועשה טוב שכון ארץ וראש אמונה. אני

ומלכותו בכל משלה שהכל הוא מהשם
 יתברך. כדכתיב (נחמיה ט) ואתה
 ייחיה את כולם. גם להאמין בתורה
 יצמנות שכן זה הקצ"ה ולהאמין בשכר
 יפוגש. ועל ידי אמונה זו יכול להיות
 סוד מרע להשלים כל המדות רעות כי
 יש ז' מדות ח' לז', ויש ג"כ ז' מדות
 להיפך אהבה ויראה זרה וגיאות וזאת
 העושה עצירה היא מחמת שכחה בעת
 הסוף שכל כחו וחיותו הוא הכל מהשם
 יתברך או שאינו מאמין חס ושלום. כי
 באם היה מאמין או שלא שכח לא היה
 עושה עצירה כלל. ע"כ אומר אני
 שהעיקר שיראה האדם מקודם שיהיה
 לו אמונה שהכל הוא מכחו וחיותו
 ולהסיר על ידי זה מטרע ולידע שאין
 יראה מבלעדו יתברך. וכשבא לו יראה
 זרה לריך לידע שאין לירא רק מהשם
 יתברך גם מאהבה זרה לאהוב אותו וכן
 בגיאות שיהיה לו ענוה ולהסתכל בגדלות
 השם ואחר כך יכול להיות עשה ענין.
 לעבוד את השם יתברך בכל המדות.
 כי יש ג' קווים שכולל כל הז' מדות
 כדאיתא על ג' דברים העולם עומד על
 התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים.
 כדכתיב (תהלים נ) אג אלהים ה' דיבר
 ויקרא ארץ והם קיום העולם. כי
 אציהם נקרא תורה וילחק נקרא עבודה

כדכתיב ועבד הלוי הוא ויעקב נקרא
 ג"ח. ולריך לדבק בכל הג' קווים להשם
 יתברך היינו להאמין כי מלא כל הארץ
 כבודו ואתה מחיה וכו'. וליקח כל
 המדות לעבוד את ה' כדכתיב (דה"י א'
 כט) לך ה' הגדולה והגבורה והת"ת. וזהו
 (תהלים עז) שויתי ה' לנגדי תמיד
 כדאיתא בספרי הליקיים שריך האדם
 לבוא מהנגד לדבק בהשם יתברך כדאיתא
 בכל יום יום ילרו של אדם מתגבר
 עליו ואלמלא הקצ"ה עזרו. וכשבא
 לאדם אהבת עוה"ז לריך לידע כי כל
 החיות ואהבות שיש בעוה"ז הוא מחיות
 השם יתברך ואלמלא הקצ"ה עזרו כו'.
 וכשבא אדם לאהבת עוה"ז לריך לידע
 כי כל החיות ואהבות שיש בעוה"ז הוא
 מהחיות השם יתברך המוכתר בכל דבר
 ולבא מזה לאהבת השם יתברך וכן
 ביראה כשבא למסירת נפש לריך לידע
 שאין לירא כלל משום דברים נגד הש"ת
 וכן בגיאות לידע גבנות השם יתברך
 ותפארתו ולסיות עניו בעלמו. וזה שויתי
 ה' לנגדי תמיד בכל עיני עולם הזה
 ומדות רעות לבוא לעבודה השם יתברך:

(בגראה שחבר תשלים המאמר)

צחוק עשה לי אלקים. מיראה עילאה

נמשך שמחה. דמיראת עושה

נופל למרה שחורה חס ושלום. י"ז

ספירות

כיון שהיה אז בשמחה שהוא למעלה מ' המדות לכן היה שמו ישרחל ל'י רח"ש לסורו שהוא למעלה מהמדות. והוא ג' ראשונות. והעיקר הוא כשאלה גומר סוף המלה יהיה במחשבתו להחיל. זה ענין מהדרין עלך שאומרים בסיום מסכתא וחו סוף מעשה במחשבה תחלה סוף מעשה לריך להיות במחשבה תחילה: סליק

ספירות נמשכים מ' הוויות וכנגדם כ"ה עתים י"ד עתים לטובה נמשך מ' מדות הקדושים וזה לעומת זה ברא י"ד להיפך חס ושלום. ולכן כן ימיו כל יחק היו בטובה שהוא היה למעלה מהמדות כי יחק בגמיטריא ח' הוויות. ורוב ימיו של יעקב היו בלעד שהוא היה בחוק המדות כי יעקב בגיטריא ז' הוויות רק בעת שהיה בשמחה כתיב בראש"ח שאז היה שמו ישראל. והטעם

פרשת חיי שרה

צימים יומין עלאין על ידי מה וס' בידך את אברהם בכל. בכל וקרא הכלי שמקבל על ידו שמקבל עי"ז ממילא כל יומין עלאין וכן הספירות ממילא משפיעים. רק מה היא הכני לר נשבי ונדכה חלקים לא תבזה כי בשחדכ מרגיש שהוא ריקן יכונ לקבל אבל כשהור מלא איך יכול לקבל:

ס ל"ס

הירר אומר אם אני כאן הכל כאן. אני וקרא ג"כ יראה כשאלה יש לו יראה יש לו הכל. ואם איני כאן מי כאן מי וקרא תשובה שלריך אדם על כל פנים להחזיר את עצמו לשורשו למקור עליון. העיקר הוא האדם יס' כלי לקבל ומוחין באין ממילא. וזהו (שמות כ) בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך ויצי דא

עיריזי פרשת תולדות קדישין

ואלה תולדות יצחק בן אברהם .
כתוב (איוב כה) המשל ופחד עמו
עושה שלום במדומיו המשל נקרא חסד
ופחד נקרא גבורה על ידי עושה שלום
במדומיו הולדת רחמים . וזו העולם

ג"כ כל הולדה היא מאש ומים כי באין
גשם אין יכול לגדל וכשאין שמש ג"כ אין
יכול לגדל . וזהו ואלה תולדות יצחק בן
אברהם גבורה בחסד . בליק

פרשת וישלח

וישלח יעקב בלאבים לפניו אל
עשו אחיו וצוהו שיעירי כתוב
(תהלים נז) שויתי ה' לנגדי תמיד כי לריק
האדם להכניס עם הרחמים בהנגד .
ולריך האדם לקבל יסורים בהאבה .
והנה כשאדם עומד במדת החסד לריך
לכוללן במדת הדין ויקיים אשרי אדם
יפחד תמיד . וזהו ה' כשעומד במדת
ה' לריך לכללו בהנגד . וכשעומד במדת
הדין לריך לכוללו במדת הרחמים . וזהו
ביומי ה' לנגדי תמיד כי הקדושה היא
בהחללות כדכתיב (איוב כה) המשל
ופחד עמו עושה שלום במדומיו כי
מוכאל הוא מים וגבריאל הוא אש והקב"ה
עושה שלום בניהם כי מהמת גדל
ההתעלות מפחד ה' והשוקת אהבתו
הי אפשר להם להיות מנגד אחד לחבירו .
כי מתבטלים ממליחותם ממש וזוהי

למידות שלום . וזהו וישלח וגו' מלאכים
לכיון שכלל מדת שמי המלאכים כנ"ל
לעשות שלום וזהו ויבא יעקב שלם .
אל עשו וגו' שדה אדום וילו וגו' עם
לבן גרתי כי הוא הכל בבחי' לובן
עליון . וזהו לפניו כי לריך אדם לעבוד
את ה' בכל המדות . ואם האדם אינו
כראוי לזי הוא נרגן מכריד אלוף ולריך
להביא עליו יסורים חס ושלום כדי
להזכירו בהקב"ה . ויעקב הבינו עליך
משלום עבד את הקב"ה בכל המדות
כנ"ל ע"כ ושמי בשלום בלא יסורים .
כי כשעומד במדת הטוב מפחד תמיד .
וזהו אל בית אבי פחד יצחק . וכשעומד
במדת הדין כוללו במדת שלום , וזהו
ושמתי בשלום כנ"ל אבי כי הוא הבטחה
הזכות מברית מן הקלה אל הקלה , וזהו
(ישעיה כז) או יחזיק במעוזי שלום יעשה לי
סליה וישב

עירין פרשת וישב קדישין

למעלה מן המדות. וזכו בקט לישב בשלום בחי' שלום ה"ל היינו שהתדבק ביראה עילאה למעלה מן המדות. הפך עליו רוגזו של יוסף שהלערך להיות בחי' משפיע לדיק יסוד עולם כדכתיב ויוסף הוא המשביר. מחמת זה הוכרח להיות בחוק המדות. כי עיקר תולדותיהם של לדיקים מעשים טובים היינו להשפיע לעולם. ובחוק המדות הוא כשה קס וכו' וזכו (משלי כד) כי שבע יפול לדיק בחי' בחוק המדות וקס. וזכו קפן עליו רוגזו של יוסף ה' תולדות יעקב יוסף. כי כל אחד לפי בחינתו לריק להיות תולדותיו בחי' יוסף. כי האדם השפוט לריק לידע שלא התחיל עדיין לעבוד השם יחברך ולהשתדל להוסיף בעבודת ה'. והלדיק לריק בכל מה שעומד לילך ממדריגה למדריגה ולהוסיף בכל פעם בעבודת השם בליק

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען אלה תולדות יעקב יוסף כחוב (תהלים לד) כור מרע ועשה טוב בקט שלום ורדפהו, דהנה לריק האדם להיות כור מרע בתחילה דהיינו להכניע כל המדות והתאוות ואחר כך יכונ להיות עשה טוב ואם חינו כור מרע חינו יכול לבוא לעשה טוב, ובלויק כחוב בקט שלום ורדפהו דהיינו שיעשה שלום בין הרע שיסכים עם מדת הטוב, והנה יש אחד שהרע בע"כ יענה חמן ויש בחי' גדול מזה שמהפך הרע ונכלל בהטוב והרע ועשה סיוע לעבודת השם, וזכו וישב יעקב בארץ מגורי מלשון ויגר מואב, וזכו מגורי אביו בחי' פחד יחוק. וזה שאמר ושבתי בשלום בחינת שלום ה"ל. וזכו שפירוש רש"י בקט יעקב לישב בשלום קפן עליו רוגזו של יוסף. שיעקב הכניע כל המדות והיה

זאת חנוכה

ונוסרים את כל מדותיהם וכליהם להקב"ה. כדכתיב (דצה"א כט) לך ה' הא גדולה וגו' לכל לראש ומכניעים את עצמם ומסתכלים בשפלות עצמם ובגדלות כבודא

במי זאת עולה. זאת בני עולם. כי עכשיו כתיב (ישעיה נ) ובפשעכם שולחה אמתכם ועל ידי מי היינו עולם ההשובה כשישראל עושים תשובה באמת

ממך שפע וזרחה אל ישראל ג"כ
 כדכתיב (במדבר ו) כה תברכו את
 בני ישראל סיינו עם בני ישראל :
 ם ל י ק

הבורא ז"ה. כדכתיב (ישעיה מ) ברו
 מרום עיניכם וראו מי ברא אלה
 לא מתברך ומתעלה בחי' לא סיינו
 בחינות מ"י. וכשמות מ"י מתברך

פרישת פניהם

שמו הגדול אשר על ידי חטאיו גרם
 במושלח הקליפה שסם היסורים על
 חלק אלקי ממעל רבר בתוכו. כי
 יעקב הנל נחלחו וחהס מהיה את
 כונס ומושגת הקליפה על חלק הקדושה
 שבו בחינות שפהס כי תירש גבירחה.
 וכאדם כשמששז זרח ועל זה מקנח
 קנחת ה' לבאות וכואב בלבו על
 אשר גרם זאת בחטאיו. ועי"ז חוזר
 בתשובה שלימה מאהבת הבורא ואז
 נמתקים הדינים בשורשן ואין חוזרים
 לעולם. וזה כורס בן הלעזר וגומר
 השיב את המהי בקנחו את קנחתו
 בתוכס פירוש בקינח קנחת ה' לבאות
 אשר חלק הקדושה אשר בחוך בני
 ישראל נכנעת תחת הקליפה. ועי"ז
 השיב את חמתי מעל בני ישראל.
 לכן אמור הכני וקחן לו את בריתי
 שלום. כי כשמששז בן כמו שהיה

פניהם בן אלעזר בן אהרן הבהן
 זשיב את חברתי מעל
 בני ישראל רבן אכזר הגני נורחן
 לו את בריתי שלום כחוב (משלי עז)
 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכס
 יכרחה. הנה יש ביטול דינים והמתקת
 דינים. ביטול דינים הוא כשצא על
 אדם ח"ו יסורים ולועק להשי"ת על
 יסורים שלו ככואב לו מאוד. והשס
 יתברך הוא מקור הרחמים ומרחס
 גני ומבטל מעליו הדינים והיסורים.
 אך זה לא טוב שיכול לפעמים
 לחזור עוד היסורים על אדם כיון
 בלא נמתקו לגמרי הדינים בשורשן.
 אבל המתקות הדינים כשצא על אדם
 יסורין וסוף אינו חושש כלל להיסורים
 שלו. רק שמתשב את עצמו אוך
 שעל ידי החטאים שלו צא לו היסורים
 ומקנח קנחת ה' גבאות על חיטול

ועושה תשובה מאהבה לא זדומה ועשו
 לו כזכות. ולא לא די שנמתקים
 סדינים אלא שיכול עוד להמשיך שפע
 חיים וצרכה. וזכו סני נותן לו את
 בריתי שלום :
 עליך

ועושה תשובה מאהבה לא זדומה ועשו
 לו כזכות. ולא לא די שנמתקים
 סדינים אלא שיכול עוד להמשיך שפע

פרשת תבוא

מארנך שלריך לטבוא כל סדברים
 הגשמיים משבע המדות לפני ה'
 אלהים וזכו ראשית זכורי אדמתך
 וגו'. הנה כחוב (בראשית א) בראשית
 ברא אלהים ותרגומו בחכמתה ברא
 כי ראשית נקרא חכמה שלריך לסקדים
 יראה לחכמה כדכתיב (חסלים קי"א)
 ראשית חכמה וגו' וזאת לאו נקרא
 חכמתו מרובה ממעשיו, ויראה הוא
 כשער לחכמה כדכתיב (עם קטו) זה
 כשער לה' לדיקים יבואו צו. זה וזאת
 מתחברין כחדא כדאיתא בזה"ק בזה"ק
 יבא אהרן וגו' הוא מדם יראה. ע"כ
 חני אומר שאם האדם אין ל
 אמונה ויראה שמים אף שיהא לומד
 ומתפלל וחושב בדעתו שהוא עושה
 רצון הבורא צ"ס אינו רק הסיפק
 וזכו שלשון אמר עם איז אין אפ
 גיפירטי זאך. ולזה פי' רש"י מראשית
 ולא כל ראשית כי ראשית נקרא
 חכמה

וזהו כי תבוא אל הארץ וגו'
 ולקחת מראשית כל פרי
 האדמה פירוש רש"י מראשית ולא כל
 ראשית. הנה כחוב (משלי ט) חלבה
 עמדיה שבעה, זהו שבע מדות כמו
 שאמר דוד המלך ע"ה (דבס"י א' כט) לך
 ה' הגדולה וגו' וזכו ז' ימי שבין כי כל
 ה' מדות לריכים להעלותן למקורם.
 היינו המדות הנכללים בהם הינו
 מדת אהבה שלא יהיה רק לטו"ם וכן
 מדת גבורה היא היראה שאם יבוא
 לאדם ח"ו יראה חיזוקו לריך לדחות
 זה היראה מפני יראת ה' כי הוא השליט
 בעולמו וליה אהר פנוי מיניה. וכן
 מדת התפארת שיהא התפארות שאם
 יפול לאדם איז גדלות ח"ו יתשוב
 שהגבורות אינו שייך רק להקב"ה.
 וכן מדת הנחון ושאר מדות וזה
 ענין הביכורים שהיו מ' המינין
 נגד שבעת ימי שבין, אשר תביא

כי בכל הדברים מעורב טוב צדע
 וסלחם העושה להעלות כל הניזונים
 לה' ממילא יפול הרע. וזה היתה
 אם זה הוא רק בדברים המיתרים
 במאמר חכמו"ל קדש עלמך במוחר לך
 הגם שיש בדברים האסורים ג"כ חיות
 הבורא כדכתיב (נחמיה ט) ואתה
 מחיה את כלם, אך שהבורא ב"ה
 הבין וידע שמדברים האסורים הרע
 גובר למאוד וא"ל להעלות הטוב הנמצא
 שמה ויכול ח"ו להשאר שם לך השר
 הדברים הללו, ולזה אני אומר היזם
 קודם ר"ס לריך לעשות תשובה היינו
 תשובה' בכל דבר שעושה במאכל
 ובמשחה ובשאר דברים שלא יהיה
 רק בשביל הבורא ב"ה חס בכל דרכיך
 דעסו. אך זה היה בלדיקים הקודמים
 אך עכשיו לא די שבדברים הגשמיים
 אינם מכוונים למלאות רצון הבורא
 ב"ה, אלא אף בתורה ותפלה ג"כ
 אין כוונתם להבורא ב"ה: בליק

חכמה כנ"ל רק שריך להקדים היראה
 לבל יהיה ח"ו חכמתו מרובה ממעשיו.
 וזהו ג"כ ענין תשובה שריך להשיב
 כל המדות להקב"ה. וזהו הענין מה
 שאמרו בגמרא במקום שבעלי תשובה
 עומדין אין לדיקים גמורים יכולים
 לעמוד ולכאורה היא לפלא לדיק שלא
 טעם טעם חטא יהיה במדרגה קטנה
 מצעל תשובה שעשה עבירות מקודם.
 רק הענין שיש ביכול דינים והמתקות
 דינים כי ביכול דינים במה שהחוטא
 משליך הרע שלו ומצטל אותן ומתחיל
 להטיב דרכו זה נקרא ביכול דינים וזה נקרא
 לדיק גמור. והראיה מהגמ' המקדש את
 אהרן ע"מ שאני לדיק גמור ונמלא רשע
 הרי ו מקודשת שמה עשה תשובה
 וממילא מובן שהעושה תשובה ועוזב
 דרכיו הרעים זהו נקרא לדיק גמור
 אך המתקת הדינים נקרא בעל
 תשובה היינו תשובה' כי המתקות
 הדינים היא שמעלה הכל להבורא ב"ה

אחר סליחות יום א

בדה זה שאיתא בגמרא שבימי חזקים
 תמה זכות אבות הלל כתיב
 (שמות לד) נוֹלַד הַסֵּד לְאַלְפִים אֲנָפִי
 שָׁמַן לֵא יֵהִי אֲחִישׁ אֶלֶף דָּוָת.

נכיס . אין לריכיס עוד לזכות אבות כי ווגע לכבוד הקב"ה כשלא יעזור לטובה ח"ו .
 ע"כ אמרו חז"ל חמה זכות אבות היינו שאין לריכיס להשתמש בזכות אבות .
 וביכולת עוד לפרש חמה זכות אבות שהזכות אבות בשלימות כי אי לריכיס להשתמש עמם : סליק

קודם שקבלו ישראל את התורה וקודם פגעים הגדולים המפורסמים אז היו בני ישראל נלרכיס לזכות אבות . אבל לאחר קבלת התורה והנסיים שנחפרתם בשולב שבני ישראל המה של הקב"ה והקב"ה הוא של ישראל על ידי יליאת מלרים וקריאת ים סוף וקבלת התורה ושאר

אחר זכור ברית

גפוך גזרתו , חמנה בלמת הקב"ה יחזק לטובה אך הדבר לריך שמירה ובל יתקלקל לא בב"ד זה ולא בב"ד . זה פירוש רזון יריאיו יעשה היינו היריאים פועלים שיסיה נפשה כמו רצו הקדוש ולא יתקלקל בהבחי דיין ח"ו : סליק

אמר על אחיה עיני המשכת טובה בזה"ל נראה איך יחזק הקב"ה בראש השנה הבע"ל . ואלו אינו אחד איך עוזבים הכל עליו הלא כל פעולה מרדכי ואסתר היה שהפכו גזרתו יתברך רק ברזון הלדיקים , והשיב במקום פקוח והללות נפשות הסברה

ליל א דראש השנה

פח) בכחא ליום רבינו , כי לפני סמי"ג אין דבר נסתר ולא איכפה שסכל גני לפניו כי לפניו סגן עוב , רק ע"י הסגור

בשעת חשכה ערבית נאמר המפתח יסארגו הקויעוון ואמר גר"ם ימר עוב שיסיה סגור כדכתיב (תהלים

אמר. ובאמת אין המקרא יולא מידי פשוטו כי הלדיק גמור עובד את השי"ת בדברים המותרים ובחורה ותפילה. אבל בלא תעשה זה השם יתברך נבל ירד שמה כי שם תגבורת הרע והקליפות. וזה במקום שצ"ת עומדים אין לדיקים גמורים יכולים לעמוד מחמת הריח לא עובד היינו תגבורת הרע והקליפה. אבל מי שכבר חטא ועשה תשובה הוא מעלה גם הדברים האסורים והל"ת ומגביה גם דברים האסורים להשם יתברך. וזה משה עון היינו כשהרשע עושה תשובה מגביה הרע למעלה למקום הקדושה ושם נעשה כולו טוב. והלדיק אחוז בדיים דחייבים :

הסתדר לריך להיות מפני המקטרגים ומפניהם ביכולת להסתיר ע"כ יומר טוב כשאין מפתח, וסיפר לו אחד פי' המגיד ז"ל נושא עון היינו כמו שטות של התימוק כשצא למוח האב נעשה אללו שחוק כמו כן כשצא העון למקום גבוה נעשה המתקב לטובה. והשיב האמת הוא כי כל הרע נלקח מהמדות אהבה ויראה זרה ושאר דברים. אבל למעלה מן המידות שם מקום הקדושה וכולו טוב, וע"כ הבעת תשובה זדומה נעשה לו כזכות כי כשצא למעלה נעשה הכל טוב הרב רבי ברוך ז"ל אמר במקום שבעתי תשובה עומדים אין לדיקים גמורים יכולים לעמוד מחמת שיש ריח לא טוב כך

שבת תשובה

הלא הוא יתברך הוא גבוה למעלה מכל המדות. אך אני אומר כמו שהשם יתברך מתלבש ומלמלש עלמו כפיכול בהמדות כשביל ישראל. היינו בחדד להטיב להשפיע לעולם הטוב. ובגבורה להרע חס ושלוש לעושה רע. וכן במדת סרחמים. כמו כן לריך אדם לעבוד לפי ככל

שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹהֶיךָ בִּי
 בשלח בעונך. ואיחא גדולה תשובה שטיגעת עד כהא סכוד וכתנין הוא כי איחא בגמרא ובו תדבק והאיך אפשר לדבק בסקצ"ס והלא אש אוכנה הוא הלא הדבק במדותיו מה הוא רחום כו'. ובאמת אין שייך מדות לגבי השם יתברך

בכל המדות בחסד לראות שיחיה לו
 אהבת ה'. וכן במדת היראה לירא
 מהשם יתברך. ומה שהקשה והלא את
 אוכלה הוא היינו כי כחוב (בראשית א')
 בראשית ברא אלהים וגו' בבחי' דין דינא
 דמלכותא דינא. אך השם יתברך רואה
 שיכירו מלכותו שיחוק מדת הרחמים
 בדכחיב (שם ב) ציוס ברוח וגו' כי לאן
 כשי"ם הים לברוא העולם במדת
 הדין וראה שאין העולם מהקיים
 ביחף מדת הרחמים כדכחיב ציוס
 ב"וא ה' אלהים ארץ ושמים ומלכותו
 בכל משלה, וחכו (ההלים פט) כי
 אמרתי עולם חסד יבנה כי ביה"ק
 מדת הרחמים. ע"כ באה האדם ח"ן
 פוגם בהמדות ועושה רק הצלי עוה"ז
 והגשמיות אז הוא בבחינה אחרים כי
 כשהאדם עובד לה' בהמדות ורואה
 איך שנכל הדברים יש בו חיות
 השם יתברך וכל עשייתו הוא הכל לה',
 אז הוא בבחינת ישרה' פניו אליך
 בבחי' פנים בפנים כמו שביה דימי
 משה רבינו עליו השלום כדכחיב
 (דברים ה) פנים בפנים דיבר ה'
 עמכם, אבל כשהאדם עושה רק
 הגשמיות אז נעשה בבחי' (שם לא)
 אנכי הסחר אסתיר. היינו כי כחוב
 ומלכותו בכל משלה ואחיה מהיה את

כולם כי בכל דבר מוסחר חיות ה'
 שבה מחקיים העולם, וע"י שחוק
 עושה הגשמי לצד ואינו מסתכל בחיות
 ה' שיש בכל דבר ומסחר החיות
 כמו בן נעשה בבחי' ואנכי אסתיר
 וזה ענין לדיקים רשעים ציונים כי
 לדיק נקרא ששובד בכל המדות לה'
 ורשע נקרא שאין מאמין בה' כלל ואין
 מאמין בהשגחה כלל, וציוני אע"פ
 שעושה הרע אע"כ הוא מאמין בה'
 שבכל דבר יש בו חיות ה'. וע"כ
 לדיקים נכתבים לאלתר לחיים כי
 המה נאחזים בעץ החיים. ורשעים המה
 להיפך לאלתר כי מחמת שאין מאמין
 בה' כלל ע"כ א"א להיות להם חיקון.
 אבל הציוני אף על פי שעשה פגם ועם
 המדות אי אפשר לו לעבוד לה' כי
 פגם בהמדות. אך מחמת שלבו נשבר
 ועל ידי המונה שיש לו ע"י זה תלוי
 ועומד עד עשי"ת. וע"י הששובה אז
 לב נשבר ונדכה אלהים לא חזרה
 כי זכחי אלהים רוח נשברה ועי"ז
 נח"ן. כי ע"י המונה שיש לו אפשר
 לו לחקן ע"י הששובה ונחכר:

וְיָחַד טובה ישרחל כי כשלה בעק
 אף על פי שעשה עון וגם
 אך מחמת שלבו נשבר ועושה חשובה
 עי"ז יפול להסכפר, וזה גדולה חשובה

לבו כשזר ויכול לעשות תשובה לבוא
למעלה מסמדות, כי יש תשובה תחלה
ותשובה עילאה ויוס"כ נקרא תשובה
עילאה שהשי"ת מקרב גשמות וע"י
שטושה תשובה בעשי"ת על ידי כן
כשבא יוס"כ הוא בא לתשובה עילאה
זהו ענין ראש השנה יוס"כ ועשרת
ימי תשובה. ואחר יום כפור על ידי
התשובה נעשה לו ההחדשות המוחץ
לעבוד לה' בכל מדת ומדת:
אני אומר שכתוב ואנכי הסתר אסתיר
הוא בר"ה לעובד, כי ע"י
שאלה עושה תשובה עי"ז השי"ת
מסתיר בעונות, ואח"כ כשבא יוס"כ
אז הוא בבהי' ישא ה' פניו אליך:

שמענו עד כאן הכבוד כי נשמנו
ישאל נחלבות מחמת כסח כבודו
יהרץ. וגם השי"ת חותר חחירה
פנתח כסח כבודו יחנך לעשות תשובה
וע"כ על ידי התשובה הוא בא
לשורש שנחלץ משם. וזה שמגעת עד
כסח הכבוד, וזה ענין שאיחא במקום
שבעלי תשובה עומדים אין לדיקים
גמורים יכולים לעמוד כי יש בהי' קרבן
לה' בהי' זכחי חלסים. היינו בלדיקים
שנתקדו בכל מדת ומדת לה' זה נקרא
בהינה קרבן לה'. אבל הבעל תשובה
ע"י שזוכהו בא להשורש לבהינה כסח
כבוד למעלה מסמדות, וזה במקום
שבע"ה וכו' וע"כ הביעני ע"י המונחו

ס' ליק

לערב יום כיפור

עם יוס"כ. בשבת מחויב להחננו
במענוגים גשמיים בקדושה ובטהרה
כמו שיסיח לימות המשיח הענוג
עוס"ז. וביוס"כ אין שום הענוג גשמי
רק רוחני כמו בעולם הבא: ס' ליק

אמר בשם הרב ר"ד על מאמר
חז"ל כל הנביאים לה נחננאו
אלה לימות המשיח אבל לעוס"כ עין לא
ראתה חלסים זולתך. ואמר החילוק
שבין ימות המשיח לעוס"כ הוא שבת

עירן ליל ב דמוכות קדישין סג

אני אומר שמחת בית השואבה במדת יחזק, כי שמחה שלימה בוא כשברע נטשה טוב ע"כ ציוס ה' מדת חברה מדה חכד כולו שמחה, אבל ציוס ב' מדה גבורה ונמחקה זה בוא שמחה שלימה: **אני** אומר איחא לא בסבא טעמא ולא בדרדק עלה לאל בילחק כשיבא משיח ב"ב. **אני** אומר כי טעוה"ז וכל הכרואים מהעולם אינם יכולים לקבל רק ע"י לימאוס אך בזמן הגאולות ומזמן שסעולם עומד לא היה עדין תיקון אמיחי ויש לימאוס הרבה ביותר עד שאין השפע מגיע כלל או שאין השפע מגיע למקום הנריך, וכשיבא משיח ב"ב יהיה תיקון אמיחי ויומסקו

הלימאוס אזי יקבלו ישראל כשפע ע"י לימאוס הנמחק הנלרך לקבל השפע, וזה לא בסבא טעמא, כי חברהם חבינו עליו השלום יאמר ימח על קדושת השם היינו לא על ישראל אמר ה"ז אך על הפירות שימח החטאים והלימאוס, וגם יעקב יאמר כך, אבל יחזק טובה כשרה היינו שיומחק הלימאוס, ע"כ על ידו יתקבל הטובה כי בלא הלימאוס אי אפשר לקבל, וזה איחא עג שמחת בית השואבה היו שואבים רוח הקודש ציוס ב' ולא ציוס א', כי ציוס א' אין לימאוס כלל ואי אפשר לקבל ובמדת יחזק ע"י לימאוס הנמחק יכולים לקבל רוח"ק, כי בלא לימאוס אי"א לקבל:

ליל שמחת תורה

מה שנהגים לעשות מנהגים ונבאים חדשים בש"ת, הטעם כי מנהגי ישראל תורה וסלומדי תורה עושים בש"ת ציוס והתחלת החורה, ואחזם שאינם יכולים ללמוד עושים מנהגים חדשים ומנהג ישראל תורה, ועל זה ג"כ **אני** אומר מנהג ישראל כי כמו כן

שיעשו ציוס זה סיוס הנהגת שנה בעברה והתחלת מנהגי השנה החדשה וכמו כן ישראל ציוס זה עושים מנהגים חדשים על שנה החדשה: **איתא** במדרש שקודם שמ"ע היה לריך ג"כ ז' שציעות כמו קודם שציעות. **אני** אומר שהש"ת

הדיקים הם תיבף אלל התיקן
 האמתי ע"כ אין הכנות ימי הדין
 קודם ש"ע. כתיב ואתם הדיקים
 צה' אלתיבם היים כולכם היום.
 אני אומר שש"ת ליה לדבק צו
 יתברך על כן לריך להיות הכנה
 ר"ה יוס"כ סוכות צכדי לבוא
 לדביקות צו יתברך וצחים לחיים
 האמת, אבל הדיקים המה אלל תיקון
 האמתי ודיקים תמיד צהש"ת ע"כ
 נכחיים ונחתמים לאלתר לחיים:
 אני אומר בפסח הים קודם קבלר
 התורה ע"כ היו לריכוס שצעה
 שביעות וסוכות הוא אחר קבלת התורה
 ע"כ די ז' ימים:

מדיים על ישראל ועושין צו' ימים
 ימי בעושין קודם שביעות צו'
 שביעות. כי אז קודם קבלת התורה
 ע"כ אין ביכולתם רק צו' שביעות
 ואחר קבלת התורה די במעשה צו'
 ימים. אני אומר אם היו ישראל
 ראויים הים ש"ע תיבף צר"ה.
 וספולם הים כי עכשיו לריך להיות
 גמי דין קודם ש"ע כדי לבוא התיקון
 ואם היו ראויים הים תיבף להתיקון
 ולא היו נלרכים לימי הדין, וגם
 ימי סכרם הם ימי דין. אני אומר
 כל הימים עוצים ר"ה יוס"כ סוכות
 הם הכנה לש"ע, וזהו לדיקים
 גרתיים ונחתמים נאלתר נחיים כי

ליל הרולא ג' הישוין

אוחנו בוודאי יסיה לנו עוב, הלדיק
 מגין על דורו גם ענ כמה דורות
 שאחריו כדכתיב בנח חיש לדיק תמים
 הים בדורותיו. סיינו הלדיק ומשך
 עוב לדורו ולדוריו של אחר כך.
 הזכות חבו מגין לדורו ולסמקצרים
 חנו גם לכמה דורות שאחריו. גם
 לוחתם שהמה גם היום:
 אני

צריך ליתן תיקון שיכיס תיקון
 לנשמות ישראל ולוחתם שהם
 צעו"ז. כי כשנשמת הלדיק יב לה
 עלויה. אז יש עלויה לנשמות כלל ישראל
 גם ומשך שפע לעוט"ז. היום הוא יא"ל
 של חבו ז"ל והוא הנשר הגדול בעל
 כנפים והיום נגבש נשמתו ועל ידי
 זה נגבש נשמות ישראל ומשך עוב
 יב לעוט"ז. יתן ס' שחבו לא יתנה

עירן יום הולדת ג חשוון קדישין סד

החילוק ממששים טובים של אדם השוע
ממששים טובים של לדיק הוא. כי
מלות ומעשים טובים של לדיק הויה
עושים פרי וזה עיקר תולדותיהם של
לדיקים מעשים טובים. כמו תולדות
המם עושה פרי כן המעשים טובים
של הלדיק. מטעם כי ענין הלדיק
שמכנים אותו בלב כל ישראל. ומה
עושים בזה האמונה שהמם מאמינים
בששית ועודדים לה' ע"כ עושה
פרי. אך העיקר היא שישראל יתקשרו
בזה האמונה מהלדיק ויעבדו בזה
לה' אז עושה פרי:

איתא בגמרא חד אמר תמוה זכות
אבות. אומר אני פ' תמוה
היינו שזכות אבות המם שלימים עדיין
זאנין גאהר ניט אפ גיניטע. כשישראל
ראויין הזכות אבות המם שלימים
ועושה פרי:

אני אומר זכות אבות שלנו המם
בפרטיות כמו זכות כלל ישראל
בכללות. כי שמעתי פעם אחד מאב"י
זלל"ס וזכרתי את בריתי אברהם ואת
בריתי יצחק ואת בריתי יעקב זה היה
המגיד והמלאך ואח"כ הרר"ש. ועל
עלמו אמר שהוא וסארץ אזכור.
אומר אני ארץ נקרא כנסת ישראל
כי שם נכלל כלל ישראל כי ארץ
היא למטה מכולם. וע"כ כשיש עלויה
לארץ ממילא יתעלה כלל ישראל. וע"כ
היום שהוא הולח של אבי זלל"ס
וכשהוא נתעלה בוודאי יש עלויה ג"כ
לכלל ישראל כי הוא בחימות הארץ.
וכן יעזר לנו הששית שזכותו יעמוד
לנו ולכל ישראל. ויס"ר להשפיע טוב
עלינו ועל כל ישראל. כי מלות
ומעשים טובים שלו המם בזה העולם
פי איתא עיקר תולדותיהם של
לדיקים מעשים טובים. אומר אני

יום הולדת מרן הקדוש זי"ע ב' חשוון

הפלוגתא שאלו אומרים טוב ייחי
שמה חדשה שלא היתה עדיין בעולם
ואלו אומרים שיותר טוב שמה ישנה
בבב

ב"ה וב"ש נחלקו אלו אומרים נח לנו
לאדם שנברא משלה נברא ואלו
אומרים נח לנו שלא נברא משברא.

או כך או כך איך להכריע . ולהכריע אי
 אפשר רק כשסכלי אינו נוגע בדבר .
 היינו כל זמן שאדם אינו שלם
 במדותיו איז יש לו נטיית הדעת
 לדבר אחד . ואיך אפשר לסמוך על
 שכנו ולהכריע . כמו כשבאין ב' בני אדם
 לדין והוא נוגע בדבר אי אפשר לו
 להכריע דכתיב (דברים עז) כי השוחז
 יעור וגו' . אך האדם לריך בתחלה
 להאמיין בהש"ת ולעבדו בכל המדות .
 אז עוזר לו הש"ת שרואה בעיניו שיש
 בורא שברא כל העולם . ואחר כך
 רואה בעיניו שעדיין אינו יודע כלל .
 וזה מתחיל באמונה וסיים באמונה :
 סליק

שכבר היחה בעולם . ועתה הוא
 בגילגול . וזהו פי' חז"ל משנברא היינו
 שכבר נברא פעם אחד . ובאמת יש
 דברים שיחזר טוב לגשמה חדשה ויש
 דברים שיחזר טוב לגשמה ישנה .
 וזהו לשון חז"ל ועשיו משנברא יפשפש
 במעשיו ואיכא דאמרי ימשמש במעשיו
 כי לפעמים בא האדם בכדי לתקן
 איזה פגם ממל"ת וזה לשון יפשפש .
 ולפעמים בא להשלים מלגות עשה שלא
 השלים וזה לשון ימשמש :
אמר שאין לעיין בהפרי חקירה כלל .
 ושאל אותו אחד הלא כתיב
 (דב"י א כח) דע את חלקי אביך . והשיב
 עיין חקירה הוא שאדם מסופק בשכלו

לקומים

השמימה פי' כשאים הישראלני מחזיק
 את עלמו שהוא מולב ארלה איז
 מגיע השמימה וד"ל :

בהרב הקדוש מו"ה אשר זצ"ל
 מסטאלין

בה דאמרי הנשי הסכל נוחן וספקת
 לוקת

בהרב הקדוש מו"ה אהרן זצ"ל
 מקארלין

יירחום לשון חולם דכשהנקודה היא
 על התיבה איז הוא חונט
 וכשהנקודה היא תחת התיבה איז היא
 שורק . וזהו מולב ארלה וראשו מגיע

מהרב הקדוש מו"ה ישעי' זצ"ל
בדינאווין

בְּרַי יעלה בשר ה' ומי יקום במקום
קדשו. היינו שרִיךְ איש ישראל
כשמגיע לאחז במדריגה שיקשר א"ע
למדריגה הזאת שלא יפול חס ושלום.
והעלם לזאת שלא לאחז במדריגה
יותר גדולה כי אפשר שחס ושלום
יפול. אלא לריך שיאחז במדריגה הראוי
עו ולקשר את עלמו במדריגה
שבזוהאי לא יפול. וחסו מי יעלה
בשר ה' דכיוונו למדריגה גדולה ומי
יקום במקום קדשו שיקום באותו
המדריגה וזה לריך שיסיס נקי כפיס
זכר לבב :

מהרב הקדוש מו"ה וואלף
קיצעם זצ"ל

ענין החלום שייך ג"כ להמטיבין
שים להם ג"כ דל פניעה
בשחלום ולכן אומרים סימן טוב ומזל
טוב יהיה לנו. הסוד נקראת יעקב
והוא שאמרו חז"ל יעקב אבינו לא
מת שהסוד היה נחיות ולא תחבטל
לשעלם .

נוקה כירוש מי שהוא שופט בשנותו
מעט לדקס מופט שהוא הוא הנוהן
ומשלו הוא נוהן לכן מקמץ בנהינה
סלדקס. ומי שהוא חכם יודע ומבין
שנחיתו ללקיחה חשפ כי יותר מה
שכעס"ב עושה עם העני העני עושה
עם בעס"ב. לכן כל מה שמוסיף ליתן
את סלדקס הוא מקבל יותר מן העני
ברכה. ולכן מרבה בנחיות סלדקס :

מבדק כל אויביו ומיד שאלו הקושיא
ידוע. ופי' שאלו לשון שאלה
היינו דברים שאינן משכלו רק הם
שאלים אללו מאביו או מרבו. על זה
צקס דוד המלך עליו השלום שיאל
אותו השי"ת מהדברים שאלים רק
שיסיס מיגיע כפו וד"ל :

גם אויל מהריש חכם יחשב פירות
כי החכם רולה לדבר דיבורים
קדושים והאויל מהריש אחרו. וזה פי'
גם אויל מהריש חכם אעפ"י שהוא
מהריש את החכם מלדבר דברים
קדושים. אעפ"י חכם יחשב מחשבות
לדבר דיבורים לפי העולם :

